1955
ଏପ୍ରିଲ 5

ଶିବା ଝୋଟ ବାଲିଙ୍ଗ ଲିମିଟେଡ଼

ବନାମ

ହିଣ୍ଡଲି ଆଣ୍ଡ କୋ. ଲିମିଟେଡ଼

[ମୁଖ୍ୟ ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ବିଜନ କୁମାର ମୁଖାର୍ଜୀଆ ଏବଂ ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ସୁଦି ରଞ୍ଜନ ଦାସ]

ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 136 ଅନୁଯାୟୀ ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଦ୍ୱାରା ଅପିଲ - ଏପରି ଅନୁମତି ମଞ୍ଜୁର ଉପରେ ଅନୁସରଣ କରାଯିବାକୁ ଥିବା ପ୍ରକ୍ରିୟା - ସର୍ବୋଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ନିୟମ, ଆଦେଶ XIII ର ନିୟମ 8,9,12 ଏବଂ 13 - ବିଶେଷ ଅନୁମତି ରଦ୍ଦ କରିବା ପାଇଁ ଜଣେ ଅପିଲକାରୀ ବିରୋଧରେ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନର ଆବଶ୍ୟକତା ଦେଉଥିବା ପରିସ୍ଥିତି - ଦେୱାନୀ କାର୍ଯ୍ୟବିଧି ସଂହିତା, ଆଦେଶ XLV, ନିୟମ 8-ସର୍ବୋଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟଳୟରେ ଅପିଲ କରିବାର "ଗ୍ରହଣ"-ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 136 ଅନୁଯାୟୀ ଅପିଲ - ଆଦେଶ XIII, ନିୟମ 9 ର ବିସ୍ତାର, ସର୍ବୋଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ନିୟମ - ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ନିୟମ ଏବଂ ପ୍ରଥା - ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଅପିଲର ଗ୍ରହଣ ପାଇଁ ଅନୁଚ୍ଛେଦ 136 ଅନୁଯାୟୀ ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଆନୁଷ୍ଠାନିକ ପ୍ରସ୍ତାବ - ଆବଶ୍ୟକ କି - କଲିକତା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟଳୟ (ମୂଳ ପକ୍ଷ) ନିୟମ, ଅଧ୍ୟାୟ 32 ର ନିୟମ 9 – ପରିସରର ।

1954 ମସିହା ମେ 25 ତାରିଖର ଏକ ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା, ସର୍ବୋଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ମାମଲାରେ ଆବେଦନକାରୀମାନଙ୍କୁ କଲିକତା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅପିଲ କରିବାକୁ ବିଶେଷ ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ । ଆଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ, ଆବେଦନକାରୀମାନେ ଆଦେଶ ଅନୁସାରେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ଜମା କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଥିବା ସୁରକ୍ଷା ରାଶି ଦାଖଲ କରିଥିଲେ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ରେଜିଷ୍ଟ୍ରାର ଆଦେଶ XIII S. C. R. ନିୟମ 9 ରେ ପରିକଳ୍ପିତ ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ଉପରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଓକିଲଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦାନ କରାଯିବାକୁ ଅପିଲ ଗ୍ରହଣ କରିବାର କୌଣସି ବିଜ୍ଞପ୍ତି ଜାରି କରିନଥିଲେ କିମ୍ବା ଅପିଲକାରୀ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ପ୍ରଥା ଅନୁସରଣ କରି, ଆବେଦନକୁ "ଗ୍ରହଣ" କରିବା ପାଇଁ ସେହି ଅଦାଲତକୁ ଜାନୁଆରୀ 11,1955 ମସିହା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯାଇନଥିଲେ । ଆବେଦନର ଉପଯୁକ୍ତ ବିଚାରରେ ଉତ୍ତରଦାତାମାନେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ତରଫରୁ ପୂର୍ବନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଅଭିଯୋଗ କରି ପ୍ରଥମେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟକୁ ଏବଂ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟଳୟ ନିୟମର ଆଦେଶ XIII ର ନିୟମ 13 ଅନୁଯାୟୀ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ପାଇଁ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟଳୟଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯାଇଥିଲେ ।ତେଣୁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟଳୟରେ ଆବେଦନଟିକୁ ବିଚାରାଧୀନ ରଖାଯାଇଥିଲା |

1955
ଶିବା ଝୋଟ ବାଲିଙ୍ଗ ଲିମିଟେଡ଼
ବନାମ
ହିଣ୍ଡଲି ଆଣ୍ଡ କୋ. ଲିମିଟେଡ଼
ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ମୁଖାର୍ଜୀଆ

ଏହା ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରାଗଲା ଯେ ଅନୁଚ୍ଛେଦ 136 ଅନୁଯାୟୀ ବିଶେଷ ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ ପରେ, ସର୍ବୋଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ରେଜିଷ୍ଟ୍ରାର ସର୍ବୋଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟଳୟର ଆଦେଶ XIII ର ନିୟମ 8 ଏହା ନିୟମ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁଯାୟୀ, ଅଦାଲତ କିମ୍ବା ନ୍ୟାୟାଧିକାରଣକୁ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟଳୟଙ୍କ ଆଦେଶର ଏକ ପ୍ରମାଣୀକୃତ ନକଲ ପ୍ରେରଣ କରନ୍ତି ।

ସର୍ବୋଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ନିୟମାବଳୀର ଆଦେଶ XIII ର ନିୟମ 9, S. C. R. ଆଦେଶରେ କୌଣସି ବିଶେଷ ନିର୍ଦ୍ଦେଶର ଅନୁପସ୍ଥିତିରେ, ଦେୱାନୀ ପ୍ରକ୍ରିୟା ସଂହିତା ଆଦେଶ XLV ରେ ଥିବା ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁଯାୟୀ ଯେତେଦୂର ସେଗୁଡିକ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଅପିଲ କରିଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ କିମ୍ବା ନ୍ୟାୟାଧିକରଣକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥାଏ | ତଦନୁସାରେ ଯେଉଁ ନ୍ୟାୟାଳୟ କିମ୍ବା ନ୍ୟାୟାଧିକରଣକୁ ଆଦେଶ ପଠାଯାଏ, ଯଦି ସର୍ବୋଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଅନ୍ତି, ସେହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଖର୍ଚ୍ଚ, ମୁଦ୍ରଣ ଖର୍ଚ୍ଚ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଜମା ପାଇଁ, ଜମା ଗ୍ରହଣ କରିଥାଏ ଏବଂ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟକୁ ପଠାଇବା ପାଇଁ ଆବେଦନର ନଥି ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା ବିଷୟରେ ସ୍ଥିର କରିଥାଏ । ତେଣୁ, ବିଶେଷ ଅନୁମତି ମଞ୍ଜୁର ଆଦେଶ ରଦ୍ଦ କରିବା ପାଇଁ ଆଦେଶ XIII, ର ନିୟମ 13 ଅନୁଯାୟୀ କାର୍ଯ୍ୟ ଆରମ୍ଭ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଦାଲତ କିମ୍ବା ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟଳୟଙ୍କୁ ନଥିରୁ ଅପିଲ କରିଛନ୍ତି ଯେ ଆବେଦନକାରୀ ସେହି ଅଦାଲତକୁ ସକ୍ଷମ କରିବାକୁ ପଦକ୍ଷେପ ନେବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରି ନାହାଁନ୍ତି ସର୍ବୋଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଆଦେଶରେ ଥିବା ନିର୍ଦ୍ଦେଶ, ଯଦି କିଛି ଥାଏ, କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବାକୁ ଏବଂ ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 136 ଅନୁଯାୟୀ ଅପିଲ ପାଇଁ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦେୱାନୀ କାର୍ଯ୍ୟବିଧି ସଂହିତା XLV ର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁଯାୟୀ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ।

ସର୍ବୋଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ନିୟମାବଳୀର ଆଦେଶ XIIIର ନିୟମ 9 କୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି, ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 136 ଅନୁଯାୟୀ ଅପିଲ ପାଇଁ ଦେୱାନୀ କାର୍ଯ୍ୟବିଧି ସଂହିତାର ଆଦେଶ XLV ର ପ୍ରୟୋଗ ସୀମିତ | ଏହା ନିଃସନ୍ଦେହ ଯେ ବିଶେଷ ଅନୁମତି ମଞ୍ଜୁର ଆଦେଶରେ ଥିବା ନିର୍ଦ୍ଦେଶକୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବାକୁ ଏବଂ ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ଖର୍ଚ୍ଚ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଆବଶ୍ୟକୀୟ ଜମା ପାଇଁ ସୁରକ୍ଷା ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ନ୍ୟାୟଳୟ କିମ୍ବା ନ୍ୟାୟାଧିକରଣକୁ, କିନ୍ତୁ ଥରେ ସୁରକ୍ଷା ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଜମା କରାଯିବା ପରେ, ଦେୱାନୀ ପ୍ରକ୍ରିୟା ସଂହିତା ଆଦେଶ XLV ର ନିୟମ 8 ଦ୍ୱାରା ପରିକଳ୍ପିତ "ଗ୍ରହଣ" ର ଆନୁଷ୍ଠାନିକତା ଅନାବଶ୍ୟକ, କାରଣ ଏହିପରି କ୍ଷେତ୍ରରେ ବିଶେଷ ଅନୁମତି ମଞ୍ଜୁର ଆଦେଶ ନିଜେ ଆବେଦନକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବା ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରେ ଯେତେବେଳେ ସୁରକ୍ଷା ଆଦେଶ

କିମ୍ବା ଜମା କରିବା ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଆଦେଶରେ ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ପାଳନ କରାଯାଏ | ତେଣୁ ଅନୁଚ୍ଛେଦ 136 ଅନୁଯାୟୀ ଅପିଲ ଗୁଡିକ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରମାଣପତ୍ର ପ୍ରଦାନ ଉପରେ ଅପିଲ ଠାରୁ ଭିନ୍ନ ସ୍ତରରେ ରହିଛି । ପରବର୍ତ୍ତୀ ମାମଲାରେ, ଦେୱାନୀ ପ୍ରକ୍ରିୟା ସଂହିତା ଆଦେଶ XLVର ନିୟମ 8 ଅନୁଯାୟୀ ଏହା ଅପିଲ ଗ୍ରହଣ ନକରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଅଧିକାରିତା ରହିଛି ।

1955
ଶିବା ଖୋଟ ବାଲିଙ୍ଗ ଲିମିଟେଡ଼
ବନାମ
ହିଣ୍ଡଲି ଆଣ୍ଡ କୋ. ଲିମିଟେଡ଼
ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ମୁଖାର୍ଜୀଆ

କଲିକତା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ମୂଳ ଭାଗ ନିୟମର ଅଧ୍ୟାୟ 32ର ନିୟମ 9, ସର୍ବୋଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା ହେଉ କିମ୍ବା ଦେୱାନୀ ପ୍ରକ୍ରିୟା ସଂହିତାର XLV ଆଦେଶ ଅଧୀନରେ ହେଉ, ସର୍ବୋଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଆବେଦନର "ଗ୍ରହଣ" ର ପରିକଳ୍ପନା କରେ ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 136 ଅନୁଯାୟୀ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ଏକ ଆଦେଶ ଉତ୍ପନ୍ନ ଏକ ଆବେଦନକୁ ଏହିପରି "ଗ୍ରହଣ" କରାଯାଇଛି, ଉକ୍ତ ନିୟମ ରେଜିଷ୍ଟ୍ରାରଙ୍କୁ ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଜାରି ପାଇଁ ଏହିପରି ଗ୍ରହଣର ବିଜ୍ଞପ୍ତି ଜାରି କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଛି । ଯେଉଁ ମାମଲାଗୁଡ଼ିକରେ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ବିଶେଷ ଅନୁମତି ମଞ୍ଜୁର କରାଯାଇଛି, ଅପିଲକାରୀ ତାଙ୍କ ଆବେଦନକୁ ଆନୁଷ୍ଠାନିକ ଭାବେ ଗ୍ରହଣ କରିବା ପାଇଁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଦ୍ୱାରସ୍ଥ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ ନୁହେଁ । ଯେହେତୁ ବିଶେଷ ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରୁଥିବା ଆଦେଶରେ ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପୂରଣ କରାଯିବାକୁ ଥିବା ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ଧାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଛି, କେବଳ ନିର୍ଦ୍ଦେଶାବଳୀ ପାଳନ କରାଯିବା ପରେ ଗ୍ରହଣ ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ବୋଲି ବିବେଚନା କରାଯିବ ଏବଂ ଏହା କରାଯିବା ମାତ୍ରେ ରେଜିଷ୍ଟ୍ରାରଙ୍କ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ହେବ ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କୁ ସେବା ପାଇଁ ଅପିଲ ଗ୍ରହଣ କରିବାର ବିଜ୍ଞପ୍ତି ଜାରି କରିବା । ଏପରି ବିଜ୍ଞପ୍ତି ଜାରି କରିବାରେ ବିଫଳ ହେଲେ, ଅପିଲକାରୀଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ଅପିଲ ଗ୍ରହଣ କରିବା ପରେ ନିଆଯିବାକୁ ଥିବା ପଦକ୍ଷେପ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ତାଙ୍କ ଅପିଲ ଉପରେ ଅଭିଯୋଜନ ଚଳାଇବାରେ ଅସୁବିଧା ପାଇଁ ଦାୟୀ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ।

ଦେୱାନୀ ଅପିଲ ଅଧିକାରିତା ଅପିଲ ସଂଖ୍ୟା 230/1953ରେ ଅପିଲ କରିବାକୁ ବିଶେଷ ଅନୁମତି ପାଇଁ ଅପିଲ ବିଷୟରେ ।

ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ରାଜିନ୍ଦର ନାରାୟଣ ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ଏନ୍. ସି. ଚାଟାର୍ଜୀ (ତାଙ୍କ ସହିତ ସୁକୁମାର ଘୋଷ) ।

1955. ଏପ୍ରିଲ 5 ନ୍ୟାୟାଳୟର ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା ।

1955
ଶିବା ଖୋଟ ବାଲିଙ୍ଗ ଲିମିଟେଡ୍
ବନାମ
ହିଣ୍ଡଲି ଆଣ୍ଡ କୋ. ଲିମିଟେଡ୍
ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ମୁଖାର୍ଜୀଆ

ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ମୁଖର୍ଜୀଆଙ୍କ ଦ୍ୱାରା -ଏହା ହେଉଛି ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଅପିଲ ସଂଖ୍ୟା 230/1953 ରେ ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏକ ଆବେଦନ, ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରାପ୍ତ ବିଶେଷ ଅନୁମତି ସର୍ବୋଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟଳୟ ନିୟମର ନିୟମ 13 ର ଆଦେଶ XIII ର ପ୍ରାବଧାନ ଅନୁଯାୟୀ କାହିଁକି ରଦ୍ଦ କରାଯିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ ତାହାର କାରଣ ଦର୍ଶାଇବା ପାଇଁ ସମନ ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଛି ।

କଲିକତା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟଳୟର ଏକ ଦୁଇଜଣିଆ ବିଚାରପତିଙ୍କ ଖଣ୍ଡପୀଠର ଏକ ରାୟ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏହି ଅପିଲ ନିର୍ଦ୍ଦେଶିତ ହୋଇଛି, ଯାହା ଅପିଲ ଉପରେ, ସେହି ନ୍ୟାୟଳୟର ମୂଳ ପକ୍ଷରେ ଜଣେ ବିଚାରପତିଙ୍କ ନିର୍ଣ୍ଣୟକୁ ନିଶ୍ଚିତ କରେ | ଅପିଲକାରୀମାନେ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରମାଣପତ୍ର ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ ହେବା ପରେ, ଆମ ସମ୍ମୁଖରେ ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 136 ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ଅପିଲ ଉପସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ ଏବଂ 1954 ମସିହା ମେ 25 ତାରିଖରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟର ଏକ ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା ସେମାନଙ୍କୁ ଅପିଲ କରିବାକୁ ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଥିଲା । ସେହି ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା ଅପିଲକାରୀଙ୍କୁ ଛଅ ସପ୍ତାହ ମଧ୍ୟରେ 2,500 ଟଙ୍କା ମୂଲ୍ୟର ଖର୍ଚ୍ଚ ପାଇଁ ସୁରକ୍ଷା ଜମା କରିବାକୁ ପଡିବ ଏବଂ ଆଦେଶର ତାରିଖ ଠାରୁ ଚାରି ସପ୍ତାହ ମଧ୍ୟରେ ଅପିଲକାରୀମାନେ ଅଦାଲତରେ 28,000 ଟଙ୍କା ଜମା କରିବା ସର୍ତ୍ତରେ ରାୟର କାର୍ଯ୍ୟକାରିତା, ଯାହା ଆବେଦନର ବିଷୟ ଥିଲା, ସ୍ଥଗିତ ରଖାଯାଇଥିଲା । 1954 ମସିହା ଜୁନ୍ 15 ତାରିଖରେ ଏହି ନ୍ୟାୟଳୟର ରେଜିଷ୍ଟ୍ରାର୍ କଲିକତା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ମୂଳ ପକ୍ଷକୁ ବିଶେଷ ଅନୁମତି ମଞ୍ଜୁର ଆଦେଶର ପ୍ରମାଣୀକୃତ ନକଲ ଏବଂ ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଆବେଦନର ଏକ ଅନୁରୋଧ ସହିତ ପଠାଇଥିଲେ ଯେ ଏହି ବୃତ୍ତାନ୍ତଗୁଡିକ ମାମଲାର ମୁଦ୍ରିତ ନଥିରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହୋଇପାରିବ । ଏହା ବିବାଦୀୟ ନୁହେଁ ଯେ ଏହି ଅଦାଲତ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ନିର୍ଦ୍ଦେଶର ଅନୁସରଣରେ ଅପିଲକାରୀମାନେ ଆଦେଶରେ ଉଲ୍ଲିଖିତ ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ଖର୍ଚ୍ଚ ପାଇଁ ସୁରକ୍ଷା ଭାବରେ ଆବଶ୍ୟକ ପରିମାଣର ରାଶି ଏବଂ 28,000 ଟଙ୍କା ଜମା କରିଥିଲେ । 1954 ମସିହା ନଭେମ୍ବର 29 ତାରିଖରେ କଲିକତାରେ ଥିବା ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ଓକିଲମାନେ କଲିକତା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ମୂଳ ପକ୍ଷର ରେଜିଷ୍ଟ୍ରାରଙ୍କୁ ଏକ ଚିଠି ଲେଖି ଅଭିଯୋଗ କରିଥିଲେ ଯେ ଅପିଲକାରୀମାନେ ଏହି ଅପିଲ ଉପରେ ମକଦ୍ଦମା ଚଳାଇବାରେ ବିଳମ୍ବ କରୁଛନ୍ତି । ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବିଷୟ ମଧ୍ୟରେ ଏହା ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଇଥିଲା ଯେ ଯଦିଓ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ବିଶେଷ ଅନୁମତି ମଞ୍ଜୁର ହେବାର ଛଅ ମାସ ବିତିଗଲାଣି, ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କୁ ଅପିଲ ଗ୍ରହଣ କରିବାର ବିଜ୍ଞପ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇ ନଥିଲା ଏବଂ ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନଥିଗୁଡିକ ମୁଦ୍ରିତ କରିବା କିମ୍ବା ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟକୁ ପଠାଇବା ପାଇଁ କୌଣସି ପଦକ୍ଷେପ ନିଆଯାଇନଥିଲା । ଏହି ଚିଠିର ଉତ୍ତରରେ ରେଜିଷ୍ଟ୍ରାର ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ଓକିଲମାନଙ୍କୁ

1955
ଶିବା ଖୋଟ ବାଲିଙ୍ଗ
ଲିମିଟେଡ୍
ବନାମ
ହିଣ୍ଡଲି ଆଣ୍ଡ କୋ.
ଲିମିଟେଡ୍
ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ମୁଖାର୍ଜୀଆ

ସୂଚନା ଦେଇଥିଲେ ଯେ କଲିକତା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ପ୍ରଥା ଅନୁଯାୟୀ ଅପିଲକାରୀମାନେ ଶେଷରେ ଅପିଲକୁ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିବା ଘୋଷଣା କରିବା ପାଇଁ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଅପିଲ ବିଚାରପୀଠରେ ଏକ ଆନୁଷ୍ଠାନିକ ଅପିଲ କରିବା ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ ଥିଲା, ଏବଂ ଏହା ଦେୱାନୀ ପ୍ରକ୍ରିୟା ସଂହିତା ନିୟମ 8, ଆଦେଶ XLV ଅନୁଯାୟୀ ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷମାନଙ୍କୁ ଥିବା ବିଜ୍ଞପ୍ତିରେ ଏବଂ ନ୍ୟାୟଳୟରେ ଅପିଲ କରିବାକୁ ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଆଦେଶ କରୁଥିବା ସର୍ବୋଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟଳୟଙ୍କ ଆଦେଶର ଏକ ନକଲ ସହିତ ଅପିଲ ଦାଖଲ କରିବା ଉପରେ ଏପରି ଆଦେଶ ଦିଆଯାଇଥିଲା । ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅପିଲ ଗ୍ରହଣ କରାଯିବ ଆଦେଶକୁ ଘୋଷଣା କରାଯାଇ ନାହିଁ, ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗରେ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ନିଆଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ।

ଏହାପରେ 1955 ମସିହା ଜାନୁଆରୀ 11 ତାରିଖରେ ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏକ ଅପିଲ ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିଲା, ଯେଉଁଥିରେ ଅନୁରୋଧ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଆବେଦନର ପ୍ରମାଣୀକୃତ ନକଲ ଏବଂ ଏହା ଉପରେ ପାରିତ ଆଦେଶର ପ୍ରମାଣୀକୃତ ନକଲ ଦାଖଲ କରିବାକୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇପାରିବ ଏବଂ ଶେଷରେ ଅପିଲ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇପାରିବ । ଏହି ଅପିଲଟି କଲିକତା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ବିଦ୍ୱାନ ମୁଖ୍ୟ ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ଏବଂ ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ଲାହିରୀଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଶୁଣାଣି ପାଇଁ ଆସିଥିଲା ଏବଂ 1955 ମସିହା ଜାନୁଆରୀ 20ରେ ବିଦ୍ୱାନ ବିଚାରପତିମାନେ ନିମ୍ନଲିଖିତ ଆଦେଶ ଦେଇଥିଲେ :

"ଏହି ମାମଲାରେ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟଳୟରେ ଅପିଲ କରିବାକୁ ବିଶେଷ ଅନୁମତି ସେହି ନ୍ୟାୟଳୟ ଦ୍ୱାରା 1954 ମସିହା ମେ 25 ରେ ମଞ୍ଜୁର କରାଯାଇଥିଲା । ପରବର୍ତ୍ତୀ ଜୁନ 21 ତାରିଖରେ, ଅପିଲକାରୀ ଆବଶ୍ୟକ ସୁରକ୍ଷା ରାଶି ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ । ଏହା ପରେ ଅପିଲକାରୀଙ୍କ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଥିଲା ଯେ ସେମାନେ ଅପିଲକୁ ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ଭାବେ ଗ୍ରହଣ ପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକ ପଦକ୍ଷେପ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତୁ, ଯାହାଦ୍ୱାରା ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ କାଗଜ ପୁସ୍ତକ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇପାରିବ । ଏହି 1955 ନ୍ୟାୟାଳୟର ନିୟମ ଏବଂ ପ୍ରଥା ଅନୁଯାୟୀ ଗ୍ରହଣ କରାଯିବାକୁ ଥିବା ପଦକ୍ଷେପ ହେଉଛି ଅପିଲକାରୀ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟଳୟ ରେ ବିଶେଷ ଅନୁମତି ପାଇଁ ଆବେଦନର ପ୍ରମାଣୀକୃତ ନକଲ ଦାଖଲ କରିବାକୁ ଅନୁମତି ପାଇଁ ଏକ ଅପିଲ କରିବା ଉଚିତ ଏବଂ ବିଶେଷ ଅନୁମତି ମଞ୍ଜୁର ଆଦେଶର ଏକ ପ୍ରମାଣୀକୃତ ନକଲ ଯାହା ବର୍ତ୍ତମାନର ଅପିଲ ସହିତ ଦାଖଲ କରାଯାଇଛି ।

1955
ଶିବା ଖୋଟ ବାଲିଙ୍ଗ ଲିମିଟେଡ଼
ବନାମ
ହିଣ୍ଡଲି ଆଣ୍ଡ କୋ. ଲିମିଟେଡ଼
ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ମୁଖାର୍ଜୀଆ

ଶେଷ ଥର ପାଇଁ ଯେତେବେଳେ ଏହି ମାମଲା ଶୁଣାଣି ପାଇଁ ଆସିଥିଲା, ସେତେବେଳେ ଆମେ ପଚରା ଉଚୁରା କରିଥିଲୁ ଯେ ବିଳମ୍ବ ପାଇଁ ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ପାଖରେ କୌଣସି ସ୍ପଷ୍ଟୀକରଣ ଅଛି କି? ଏହା କୁହାଯାଇଥିଲା ଯେ ବିଶେଷ ଅନୁମତି ପାଇଁ ଆବେଦନର ପ୍ରମାଣୀକୃତ ନକଲ ନିକଟରେ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥିଲା । ତେବେ ଏହା ସୁସ୍ପଷ୍ଟ କରାଯାଇ ନଥିଲା ଯେ ଯେତେବେଳେ ଆଦେଶର ଏକ ପ୍ରମାଣୀକୃତ ନକଲ ପାଇଁ ଏକ ଅପିଲ କରାଯାଇଥିଲା, ସେତେବେଳେ ଏହି ଅବେଦନର ଏକ ପ୍ରମାଣୀକୃତ ନକଲ ପାଇଁ ସମାନ ଅପିଲ ମଧ୍ୟ କାହିଁକି କରାଯାଇ ପାରିଲା ନାହିଁ ।

ସମସ୍ତ ପରିସ୍ଥିତିରେ ଆମେ ଏହାକୁ ଠିକ୍ ବୋଲି ବିବେଚନା କରୁ ଯେ ବର୍ତ୍ତମାନର ଆବେଦନର ସମାଧାନ ଏକ ମାସ ପାଇଁ ରହିବା ଉଚିତ ଯାହା ଦ୍ୱାରା ଉତ୍ତରଦାତାମାନେ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ସମ୍ମୁଖରେ ନେବାକୁ ଚାହୁଁଥିବା ପଦକ୍ଷେପ ନେଇପାରିବେ ।

ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଉପରୋକ୍ତ ତଥ୍ୟ ଏବଂ ଆଦେଶ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଓକିଲ ଶ୍ରୀ ରାଜିନ୍ଦର ନାରାୟଣଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟର ରେଜିଷ୍ଟ୍ରାରଙ୍କୁ 17 ଏବଂ 31 ଜାନୁଆରୀ 1955 ମସିହାରେ ତାଙ୍କ ଚିଠି ଦ୍ୱାରା ସୂଚିତ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଉପରୋକ୍ତ ତଥ୍ୟ ଆଧାରରେ ସେ ଅନୁରୋଧ କରିଥିଲେ ଯେ ରେଜିଷ୍ଟ୍ରାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଅପିଲର ଅଭିଯୋଜନ ନକରିବା ପାଇଁ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଗ୍ରହଣ କରାଯିବା ଉଚିତ । ରେଜିଷ୍ଟ୍ରାର ବିଜ୍ଞ ଓକିଲଙ୍କୁ କହିଥିଲେ ଯେ ଓକିଲ ତରଫରୁ କୌଣସି ତ୍ରୁଟି ବିଷୟରେ ସେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟଳୟରୁ କୌଣସି ବୃତ୍ତାନ୍ତ ପାଇ ନାହାଁନ୍ତି ଏବଂ ଏପରି କୌଣସି ବୃତ୍ତାନ୍ତ ବିନା ତାଙ୍କ ପାଇଁ ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗରେ କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଗ୍ରହଣ କରିବା ସମ୍ଭବ ନୁହେଁ । ଏହା କୁହାଯାଇଥିଲା ଯେ ଓକିଲ ନିଜେ ଯେମିତି ସେ ଉପଯୁକ୍ତ ବୋଲି ବିବେଚନା କରନ୍ତି ଅଦାଲତରେ ଏକ ଆନୁଷ୍ଠାନିକ ଅପିଲ କରିବାକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସ୍ୱାଧୀନ ଥିଲେ | ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟର ରେଜିଷ୍ଟ୍ରାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରକାଶିତ ମତାମତ ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କଲିକତା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ମୂଳ ପକ୍ଷ ରେଜିଷ୍ଟ୍ରାରଙ୍କୁ ଅବଗତ କରାଯାଇଥିଲା । 1955 ମସିହା ମାର୍ଚ୍ଚ 4ରେ ଶ୍ରୀ ରାଜିନ୍ଦର ନାରାୟଣ ରେଜିଷ୍ଟ୍ରାରଙ୍କୁ ସମ୍ବୋଧିତ କରି ଏକ ଆନୁଷ୍ଠାନିକ ଅପିଲ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ, ଯେଉଁଥିରେ ଅଭିଯୋଗ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ଅପିଲକାରୀମାନେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟଳୟରେ ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଆବେଦନର ପ୍ରମାଣୀକୃତ ନକଲ ଏବଂ ଏହା ଉପରେ ନ୍ୟାୟଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପରୀତ ହୋଇଥିବା ଆଦେଶ ଦାଖଲ କରିବାରେ ଅତ୍ୟଧିକ ବିଳମ୍ବ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ଅନୁରୋଧ କରିଛନ୍ତି ଯେ ଅପିଲକାରୀଙ୍କୁ କାରଣ ଦର୍ଶାଇବାକୁ ସମନ ଜାରି କରାଯାଇପାରିବ ଯେ କାହିଁକି ବିଚାର ନ କରିବା କାରଣରୁ ଅପିଲ ଖାରଜ କରାଯିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ । ଏହି ମାମଲାରେ ରେଜିଷ୍ଟ୍ରାର କୌଣସି ପଦକ୍ଷେପ ନେବା ପୂର୍ବରୁ, ଉଚ୍ଚ

ନ୍ୟାୟାଳୟରେ କରାଯାଇଥିବା ଅପିଲକୁ ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ଭାବେ ଗ୍ରହଣ କରିବା ପାଇଁ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଅପିଲ ମୁଖ୍ୟ ନ୍ୟାୟାଧୀଶ ଏବଂ ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଲାହିରୀଙ୍କୁ ନେଇ ଗଠିତ ଅପିଲ ବିଚାରପୀଠ ସମ୍ମୁଖରେ ଅଧିକ ବିଚାର ପାଇଁ ଆସିଥିଲା ଏବଂ 7 ମାର୍ଚ୍ଚ, 1955 ରେ ବିଦ୍ୱାନ ବିଚାରପତିମାନେ ଏକ ଆଦେଶ ଦେଇଥିଲେ, ଯେଉଁଥିରେ ଦିଆଯାଇଥିବା କାରଣ ପାଇଁ, ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଅପିଲ ଗ୍ରହଣ କରିବା ପାଇଁ ଆବେଦନକୁ ଅନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସ୍ଥଗିତ ରଖିବାକୁ ଆଦେଶ ଦେଇଥିଲେ, ଯାହା ଏହି କୋର୍ଟ ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ଅପିଲ ଉପରେ ପାରିତ କରିପାରିବେ । ସର୍ବୋଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ନିୟମର ଆଦେଶ XIII, ନିୟମ 13 ଅନୁଯାୟୀ କରାଯାଇଥିବା ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ଅପିଲ ରେଜିଷ୍ଟ୍ରାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅଦାଲତକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ପାଇଁ ପଠାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଏହା ବର୍ତ୍ତମାନ ଆମ ସମ୍ମୁଖରେ ଶୁଣାଣି ପାଇଁ ଆସିଛି ।

ଏହି ଅବେଦନର ସମର୍ଥନରେ ଶ୍ରୀ ରାଜିନ୍ଦର ନାରାୟଣ ଆମ ସମ୍ମୁଖରେ ଯୁକ୍ତି ବାଢ଼ିଛନ୍ତି ଯେ ଆବେଦନକାରୀମାନେ ଗୁରୁତର ଅପରାଧରେ ଦୋଷୀ ଥିଲେ କାରଣ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ବିଶେଷ ଅନୁମତି ମଞ୍ଜୁର ହେବାର 8 ମାସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟଳୟରେ ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଆବେଦନର ଏବଂ ଏହା ଉପରେ ପାରିତ ଆଦେଶର ନକଲ ଦାଖଲ କରିନଥିଲେ; କିମ୍ବା ସେମାନେ ଅପିଲ ଗ୍ରହଣ ପାଇଁ ଅପିଲ ବିଚାରପୀଠରେ ଅପିଲ କରିନଥିଲେ ଯାହା ବିନା ନଥିର ମୁଦ୍ରଣ ଏବଂ ପ୍ରସାରଣ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଆଉ କୌଣସି ପଦକ୍ଷେପ ନିଆଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ଯେହେତୁ ଆବେଦନକାରୀମାନେ ସେମାନଙ୍କ ତରଫରୁ ଏହି ଅତ୍ୟଧିକ ବିଳମ୍ବ ପାଇଁ କୌଣସି ସନ୍ତୋଷଜନକ କୈଫିୟତ ଦେଇପାରିନଥିଲେ, ତେଣୁ ବିଶେଷ ଅନୁମତି ପ୍ରତ୍ୟାହାର କରାଯିବା ଉଚିତ ବୋଲି ଯୁକ୍ତି କରାଯାଉଛି । ଅନ୍ୟପକ୍ଷରେ, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ହାଜର ହୋଇଥିବା ଶ୍ରୀ ଚାଟାର୍ଜୀ ଯୁକ୍ତି ବାଢ଼ିଛନ୍ତି ଯେ ଆମ ସମ୍ମୁଖରେ ଥିବା ମାମଲା ଭଳି ଏକ ମାମଲାରେ, ଯେଉଁଠାରେ ଅପିଲ ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଦ୍ୱାରା ଏହି ଅଦାଲତକୁ ଆସିଛି ଏବଂ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟଳୟ ଦ୍ୱାରା ମଞ୍ଜୁର ହୋଇଥିବା ପ୍ରମାଣପତ୍ର ଦ୍ୱାରା ନୁହେଁ, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଉପରେ କୌଣସି କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ନାହିଁ ଯେ ସେମାନେ ଆବେଦନର ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ଗ୍ରହଣ ପାଇଁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟଳୟରେ ଆନୁଷ୍ଠାନିକ ଅପିଲ କରନ୍ତୁ କିମ୍ବା ସେଥିରେ ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଆବେଦନର ପ୍ରମାଣୀକୃତ ନକଲ ଏବଂ ତା 'ପରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ଆଦେଶ ଦାଖଲ କରନ୍ତୁ । ତାଙ୍କର ତର୍କ ହେଉଛି ଯେ କଲିକତା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ମୂଳ ପାର୍ଶ୍ୱ ନିୟମର ଆଦେଶ XXXII, ନିୟମ 9 ଅନୁଯାୟୀ, ଏକ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟଳୟ ଅପିଲ ବିଶେଷ ଅନୁମତି ମଞ୍ଜୁର କରୁଥିବା ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟର ଆଦେଶ ବଦଳରେ ଗ୍ରହଣ ହୋଇଛି ବୋଲି ଧରିନେବା ଆବଶ୍ୟକ ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀମାନେ ଯଥାଶୀଘ୍ର ଅଗ୍ରୀମ ରାଶି କିମ୍ବା ଅନ୍ୟ ଜମା ରାଶି ଦାଖଲ କରିବା ବିଷୟରେ

1955
ଶିବା ଖୋଟ ବାଲିଙ୍ଗ ଲିମିଟେଡ୍
ବନାମ
ହିଣ୍ଡଲି ଆଣ୍ଡ କୋ. ଲିମିଟେଡ୍
ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ମୁଖାର୍ଜୀଆ

ସର୍ବୋଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟଳୟଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ପାଳନ କରିଛନ୍ତି, ଏହା ରେଜିଷ୍ଟ୍ରାରଙ୍କ ପକ୍ଷେ ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ସେବା ପାଇଁ ଅପିଲ ଗ୍ରହଣ କରିବାର ଏକ ବିଜ୍ଞପ୍ତି ଜାରି କରିବା ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ | ଏପରି ବିଜ୍ଞପ୍ତି ପ୍ରକୃତରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଓକିଲଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦାନ କରାଯିବାର ଅଛି; କିନ୍ତୁ ଯେହେତୁ ବର୍ତ୍ତମାନର ମାମଲାରେ ରେଜିଷ୍ଟ୍ରାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କୌଣସି ବିଜ୍ଞପ୍ତି ଜାରି କରାଯାଇ ନାହିଁ, ଯାହା କଲିକତା ହାଇକୋର୍ଟର ମୂଳ ପାର୍ଶ୍ୱ ନିୟମର ଆଦେଶ XXXII ର ନିୟମ ୨ ଦ୍ୱାରା ବିଚାର କରାଯାଏ, ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ପଦକ୍ଷେପ ନ ନେବା ପାଇଁ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ କୌଣସି ଦୋଷ ଦିଆଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଚାଟାର୍ଜୀଙ୍କ ଯୁକ୍ତି ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଯଥାର୍ଥ ବୋଲି ପ୍ରତୀୟମାନ ହେଉଛି ଏବଂ ଯେହେତୁ ଏହା ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତୀୟମାନ ହେଉଛି ଯେ ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 136 ଅନୁଯାୟୀ ମଞ୍ଜୁର ହୋଇଥିବା ବିଶେଷ ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ ଦ୍ୱାରା ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟକୁ ଏକ ଅପିଲ ଆସୁଥିବା ମାମଲାରେ ଅନୁସରଣ କରାଯିବାକୁ ଥିବା ସଠିକ୍ ପ୍ରକ୍ରିୟା ବିଷୟରେ ବେଳେବେଳେ ସନ୍ଦେହ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଛି, ସର୍ବୋଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ କିମ୍ବା ସମ୍ପୃକ୍ତ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ନିୟମରେ ଥିବା ବ୍ୟବସ୍ଥା ସହିତ ଦେୱାନୀ ପ୍ରକ୍ରିୟା ସଂହିତା ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ବ୍ୟବସ୍ଥା ସହିତ ଯାଞ୍ଚ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ |

ସାଧାରଣତଃ ଯେତେବେଳେ କୌଣସି ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ କୌଣସି ପକ୍ଷକୁ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଅପିଲ କରିବା ପାଇଁ ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରୁଥିବା ପ୍ରମାଣପତ୍ର ପ୍ରଦାନ କରିଥାଏ, ସେତେବେଳେ ସେହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ହିଁ ଅପିଲ ଗ୍ରହଣ ନହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅପିଲ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଅଭିଯୋଜନର ପରବର୍ତ୍ତୀ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଉପରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ଏବଂ ଅଧିକାରିତା ବଜାୟ ରଖିଥାଏ । ଏହା ଦେଖିବା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଦାୟିତ୍ୱ ଯେ ସୁରକ୍ଷା ପ୍ରଦାନ କରିବା କିମ୍ବା ଜମା କରିବା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏହାର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହୋଇଛି ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଏହି ସର୍ତ୍ତଗୁଡିକ ପୂରଣ ହେଇଯାଇଛି, ସେତେବେଳେ ଦେୱାନୀ ପ୍ରକ୍ରିୟା ସଂହିତା ଆଦେଶ XLVର ନିୟମ ୫ ଅନୁଯାୟୀ ଶେଷରେ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିବା ଅପିଲ ଘୋଷଣା କରିବାକୁ ପଡିବ । ଶେଷରେ ଅପିଲ ଗ୍ରହଣ କରାଯିବା ପରେ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟଳୟର ଅଧିକାରିତା ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥାଏ । ତେବେ ଯେତେବେଳେ ଏହା ଦ୍ୱାରା ମଞ୍ଜୁର ହୋଇଥିବା ଏକ ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଆଧାରରେ ଏହି ଅପିଲ ଅଦାଲତକୁ ଆସେ, ସ୍ଥିତି ଭିନ୍ନ ଥାଏ । ଏପରି କ୍ଷେତ୍ରରେ ବିଶେଷ ଅନୁମତି ମଞ୍ଜୁର କରୁଥିବା ସର୍ବୋଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଆଦେଶ, ସୁରକ୍ଷା ପ୍ରଦାନ ଆଦେଶ କିମ୍ବା ଜମା କରିବା ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଆଦେଶର ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ପାଳନ ହେବା ମାତ୍ରେ ଆବେଦନକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବା ଭଳି କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥାଏ । ସର୍ବୋଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ନିୟମ ଏବଂ କଲିକତା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ମୂଳ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ଥିବା ପ୍ରକ୍ରିୟାଗତ ବ୍ୟବସ୍ଥାରୁ

1955
ଶିବା ଖୋଟ ବାଲିଙ୍ଗ
ଲିମିଟେଡ୍
ବନାମ
ହିଣ୍ଡଲି ଆଣ୍ଡ କୋ.
ଲିମିଟେଡ୍
ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ମୁଖାର୍ଜୀଆ

ଏହା ସ୍ୱଷ୍ଟ ହେବ ଯେ ଏହା ହେଉଛି ପ୍ରକୃତ ସ୍ଥିତି । ସର୍ବୋଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ନିୟମାବଳୀର ଆଦେଶ XIII, ନିୟମ 8ରେ, ଉଲ୍ଲେଖ ଅଛି

"ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ଅପିଲ କରିବା ପାଇଁ ବିଶେଷ ଅନୁମତି ମଞ୍ଜୁର ହେବା ପରେ, ରେଜିଷ୍ଟ୍ରାର ଏହି ଆଦେଶର ଏକ ପ୍ରମାଣୀକୃତ ନକଲ ଅପିଲ ହେଇଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ କିମ୍ବା ନ୍ୟାୟାଧିକରଣକୁ ପଠାଇବେ ।

ନିୟମ 9ରେ କୁହାଯାଇଛି:

"ଉକ୍ତ ଆଦେଶ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବା ପରେ, ଅଦାଲତ କିମ୍ବା ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଅପିଲ କରିଥିଲେ, ଆଦେଶରେ କୌଣସି ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ନିର୍ଦ୍ଦେଶର ଅନୁପସ୍ଥିତିରେ, ସଂହିତାର ଆଦେଶ XLV ରେ ଥିବା ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁଯାୟୀ, ଯେତେଦୂର ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବେ |

ଏଠାରେ ଏହା ଉଲ୍ଲେଖ କରିବାକୁ ହେବ ଯେ ଯଦିଓ ଏହି ନିୟମ ଦେୱାନୀ ପ୍ରକ୍ରିୟା ସଂହିତା ଆଦେଶ XLV ର ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକୁ ସୂଚିତ କରେ, ତଥାପି ଏହି ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକ କେବଳ ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ ପାଳନ କରିବାକୁ ପଡିବ ।ଏହା ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଯେ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ ସୁରକ୍ଷା ଆଦେଶ କରାଯାଇଛି କିମ୍ବା ଜମା କରାଯାଇଛି ବୋଲି ଦେଖିବା ଏବଂ ଏହି ନିର୍ଦ୍ଦେଶଗୁଡିକ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଆଦେଶରେ ଦେଖିବାକୁ ମିଳିବ ଯାହା ରେଜିଷ୍ଟ୍ରାର ଆମ ନିୟମର ଆଦେଶ XIII, ନିୟମ 8 ଅନୁଯାୟୀ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟକୁ ପଠାଇବାକୁ ବାଧ୍ଯ | ଆମେ ଏହା ଭାବୁନାହୁଁ ଯେ ଆବେଦନକାରୀମାନେ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟଳୟଙ୍କ ଆଦେଶ କିମ୍ବା ଯେଉଁ ଅପିଲ ଯାହା ଉପରେ ଏହା କରାଯାଇଥିଲା ତାହାର ଏକ ନୂତନ ନକଲ ଦାଖଲ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ, ଯାହା ଦ୍ୱାରା ସେମାନେ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟଳୟଙ୍କ ଅପିଲ ନଥିର ଅଂଶବିଶେଷ ହୋଇପାରିବେ ବୋଲି କରାଯାଇଥିଲା । ଉପରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିବା ଆମ ନ୍ୟାୟାଳୟର ନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ରେଜିଷ୍ଟ୍ରାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପଠାଯିବା ମାତ୍ରେ ସେଗୁଡ଼ିକ ନଥିରେ ଆସିବ ଏବଂ ଯେବେ ମୁଦ୍ରିତ ହେବ କାଗଜ ପୁସ୍ତକରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରିବାକୁ ପଡିବ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ରେଜିଷ୍ଟ୍ରାର ନିଃସନ୍ଦେହରେ ଏହି ଆଦେଶଗୁଡ଼ିକୁ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନୂତନ ଭାବେ ଦାଖଲ ନକରି ନଥିର ଅଂଶବିଶେଷ ଭାବେ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ, କାରଣ ସେ ଏହି ଆଦେଶ ଆଧାରରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଠାରୁ ଅନ୍ୟ ଅର୍ଥର ସୁରକ୍ଷା ଏବଂ ଜମା ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ । ଯଦି ଆବେଦନକାରୀମାନେ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟଳୟଙ୍କ ଆଦେଶରେ ସୂଚିତ ଉପାୟରେ ଜମା କରିବାରେ କିମ୍ବା ସୁରକ୍ଷା ପ୍ରଦାନ କରିବାରେ

1955
ଶିବା ଖୋଟ ବାଲିଙ୍ଗ ଲିମିଟେଡ୍
ବନାମ
ହିଣ୍ଡଲି ଆଣ୍ଡ କୋ. ଲିମିଟେଡ୍
ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ମୁଖାର୍ଜୀଆ

କୌଣସି ବିଫଳତା ଥିଲେ, ତେବେ ଏହି ତଥ୍ୟଗୁଡିକ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟଳୟ ରେଜିଷ୍ଟ୍ରାରଙ୍କୁ ଜଣାଇବା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟଳୟ ରେଜିଷ୍ଟ୍ରାରଙ୍କ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ହୋଇଥାନ୍ତା ଏବଂ ଏହା ପରେ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟଳୟ ରେଜିଷ୍ଟ୍ରାର ବିଶେଷ ଅନୁମତି ପ୍ରତ୍ୟାହାର ପାଇଁ ପଦକ୍ଷେପ ନେଇପାରିବେ ଯାହା ଆମ ନିୟମର ଆଦେଶ XIII, ନିୟମ 12 ଦ୍ୱାରା ବିଚାର କରାଯାଇଛି । ଆମ ମତରେ, ଯେଉଁ ମାମଲାଗୁଡ଼ିକରେ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ବିଶେଷ ଅନୁମତି ମଞ୍ଜୁର କରାଯାଇଛି, ସେହି ମାମଲାଗୁଡ଼ିକରେ ଆବେଦନକାରୀମାନେ ଅପିଲ ଗ୍ରହଣ କରିବା ପାଇଁ ଏକ ଆନୁଷ୍ଠାନିକ ଅପିଲ କରିବା ମଧ୍ୟ ଆବଶ୍ୟକ ନୁହେଁ; ଏବଂ ଏହା କଲିକତା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ମୂଳ ପାଖ ନିୟମର ନିୟମ 9, ଆଦେଶ XXXII ର ବ୍ୟବସ୍ଥାରୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ଦେଖାଯାଏ, ଯାହା ନିମ୍ନମତେ ଦିଆଗଲା :

"9. ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟର ଆଦେଶ XLV, ସଂହିତାର ନିୟମ 8 ଅନୁଯାୟୀ କିମ୍ବା ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଅପିଲ କରିବାକୁ ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଆଦେଶ କରୁଥିବା ସର୍ବୋଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା ସର୍ବୋଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଏକ ଅପିଲ ଗ୍ରହଣ କରିବା ପରେ, କିନ୍ତୁ ପରବର୍ତ୍ତୀ ମାମଲାରେ ସୁରକ୍ଷା ଏବଂ ନିୟମ 5 ଦ୍ୱାରା ଆବଶ୍ୟକ ପରିମାଣର ଜମା ବିଷୟରେ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ପାଳନ କରିବା ବିଷୟ ଉପରେ, ରେଜିଷ୍ଟ୍ରାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନଥିରେ ଥିବା ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଉପରେ ସେବା ପାଇଁ ଏହିପରି ପ୍ରବେଶର ବିଜ୍ଞପ୍ତି ଜାରି କରାଯିବ, ସେ ଆଦେଶ XLV, ସଂହିତାର ନିୟମ 3 ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ପ୍ରମାଣପତ୍ର ପାଇଁ ଅପିଲ ଶୁଣାଣିରେ ହାଜର ହେବାର ଥିଲା କି ନାହିଁ । ଏପରି ବିଜ୍ଞପ୍ତି ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଓକିଲଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦାନ କରାଯିବ ଏବଂ ଏପରି ଜାରି ପରେ ତୁରନ୍ତ ସେହି ଓକିଲଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏହାର ଉପଯୁକ୍ତ ଜାରିର ଏକ ସତ୍ୟପାଠ ଦାଖଲ କରାଯିବ ।

ଏହି ନିୟମର ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକ ସରଳ ଭାବରେ ସୂଚିତ କରେ ଯେ ଦେୱାନୀ ପ୍ରକ୍ରିୟା ସଂହିତାର ନିୟମ 8 ଅନୁଯାୟୀ କିମ୍ବା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଆଦେଶ XLV ଦ୍ୱାରା କିମ୍ବା ଅପିଲ କରିବାକୁ ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଆଦେଶ କରୁଥିବା ସର୍ବୋଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟଳୟଙ୍କ ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା ଅପିଲ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇପାରିବ ।

(ଯେହେତୁ ବିଶେଷ ଅନୁମତି ମଞ୍ଜୁର କରୁଥିବା ଆଦେଶରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପୂରଣ କରାଯିବାକୁ ଥିବା ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ଧାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଛି, କେବଳ ନିର୍ଦ୍ଦେଶାବଳୀ ପାଳନ କରାଯିବା ପରେ ଗ୍ରହଣ ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ବୋଲି ବିବେଚନା କରାଯିବ ଏବଂ ଏହା କରାଯିବା ମାତ୍ରେ ରେଜିଷ୍ଟ୍ରାରଙ୍କ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ହେବ ଯେ ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ଜାରି ପାଇଁ ଅପିଲ ଗ୍ରହଣ କରିବାର ଏକ ବିଜ୍ଞପ୍ତି ଜାରି

କରିବା) । ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ଓକିଲଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏହି ବିଜ୍ଞପ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରାଯିବ ଏବଂ ସେବା କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେବାର ତୁରନ୍ତ ପରେ ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଉପଯୁକ୍ତ ଜାରିର ଏକ ସତ୍ୟପାଠ ଶପଥ ପତ୍ର ଦାଖଲ କରାଯିବ ।

ବର୍ତ୍ତମାନର ମାମଲାରେ କଲିକତା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ମୂଳ ପକ୍ଷ ରେଜିଷ୍ଟ୍ରାର ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଖର୍ଚ୍ଚ ଏବଂ ଅର୍ଥର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଜମା ପାଇଁ ସୁରକ୍ଷା ପ୍ରଦାନ କରାଯିବା ମାତ୍ରେ ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କୁ ଅପିଲ ଗ୍ରହଣ କରିବାର ଏକ ବିଜ୍ଞପ୍ତି ଜାରି କରିବା ଉଚିତ୍ ଥିଲା | ଅନୁସରଣ କରାଯିବାକୁ ଥିବା ପ୍ରକ୍ରିୟାକୁ ସଠିକ୍ ଭାବରେ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇନଥିବାରୁ ଏହା କରାଯାଇ ନଥିଲା । ଏହା ସତ୍ୟ ଯେ ଆବେଦନକାରୀମାନେ ସୁରକ୍ଷା ପ୍ରଦାନ କରିବା ପରେ ମଧ୍ୟ ଯଥେଷ୍ଟ ସମୟ ପାଇଁ ନିଷ୍କ୍ରିୟ ରହିଥିଲେ ଏବଂ ନଥିର ମୁଦ୍ରଣ ଦିଗରେ କୌଣସି ପଦକ୍ଷେପ ନେଇନଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ଯେହେତୁ କଲିକତା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ମୂଳ ପକ୍ଷ ନିୟମର ନିୟମ ୨, ଆଦେଶ XXXII ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ବିଜ୍ଞପ୍ତି ଜାରି କରିବା ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ଅନିୟମିତତା ଥିଲା, ଆମେ ଏହା ସ୍ଥିର କରିବାରେ ଅସମର୍ଥ ଯେ ଆବେଦନକାରୀମାନେ ବିଶେଷ ଅନୁମତି ରଦ୍ଦ ହେବା ଯୋଗ୍ୟ କୌଣସି ଦଣ୍ଡ ପାଇଁ ଦୋଷୀ ଥିଲେ | ଫଳସ୍ୱରୂପ ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ଅପିଲ ଖାରଜ ହୋଇଯାଏ ।କଲିକତା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ମୂଳ ପକ୍ଷ ରେଜିଷ୍ଟ୍ରାର ବର୍ତ୍ତମାନ ମୂଳ ପକ୍ଷ ନିୟମର ଆଦେଶ XXXII, ନିୟମ ୨ ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ବିଜ୍ଞପ୍ତି ଜାରି କରିବେ ଏବଂ ଏହି ଅଦାଲତକୁ ନଥିର ମୁଦ୍ରଣ ଏବଂ ପ୍ରସାରଣ ଦିଗରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ତ୍ୱରିତ ପଦକ୍ଷେପ ନିଆଯିବା ଉଚିତ । ଏହି ଆବେଦନର ଖର୍ଚ୍ଚ ବିଷୟରେ ଆମେ କୌଣସି ଆଦେଶ କରୁନାହୁଁ ।

<u>ଅସ୍ୱୀକରଣ</u>

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ। ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ।"

<u>ଭାଷାନ୍ତର :</u>

 କ୍ରିଷ୍ଣା ଦାଶ
ଅନୁବାଦିକା
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।